

Wegnemen, wegnemen, wegnemen, is toevoegen, toevoegen, toevoegen

Daar was een toren, kijkend naar boven, een romaanse structuur in vierkante vorm, daterend uit de twaalfde of dertiende eeuw, gebouwd in zandsteen, hout en met een rieten dak. Drie verhalen schilderden een gevuld innerlijk leven, bewaken een geheugen, eigen. Koesterden de naam Sint-Laurentius, gemarteld, zij het aan één kant, eeuwig de armen verrijkend. Klokken werden opgehangen, gestolen, vielen, barstten met klanken sindsdien – ongehoord.

Daar was een plant, overduidelijk zichtbaar groeiend onder het waakzame oog der huiselijke afzondering. Wanneer bladeren worden geobserveerd, blijft geen blad ongeraakt. Het geziene zou naadloos voortgaan op papier tot het sluipend, stromend, waarnemend, een eigen weg interpreterend, de waarneming overstijgend, inkt vond op onverwachte plaatsen. Een geboeide natuur bekorend, vormde een intieme schildering een verklaring voorbij het rijk van de schets.

Daar was een schilderij, in feite, feiten en feiten van zo veel schilderijen. Terugkijkend terwijl vooruitgaand. Beginnend bij elk seizoen, door ontelbaar veel terugkerende titels dwalend, vlijtig gedateerd, gemeten, neergeschreven in de taal van dat moment. Verbeelding ontleden tot niets meer is dan verbeelding. Het vergt – men moet belijden – een kleine kamer om zulke grote verhalen bloot te leggen.

Wegnemen, wegnemen, is toevoegen, toevoegen

Daar was een kerk, uitbreidend, vernieuwend, een koor en gotische ramen toegelaten. Van Velthem verleende mirakels, De Clerck beschermde zielen. Schoten werden afgevuurd, lieten een gat in het doek, lieten het heel, blijvend. De heilige Theresa en Magdalena in volgekleurd ornaat.

Daar was een teken van een plant. Een zoektocht, een toename, een suggestie. Materiaal samengebracht om mee te denken. Een op-stand, een op-blazen, groeiend naar canvas. Vreugdevol evoluerend, toevallig. Amper schaduwen van het origineel, in origine alomtegenwoordig. Met tijd worden we alles dat we zijn.

Daar was een reis. Om de achterkant van een schilderij te zien. Terugziend. Een nieuwe reeks om toe te voegen. Jezus neemt, Jezus valt, Jezus spreekt. Bescherming bouwend. Feitelijke variaties. Goed georganiseerde, naakte onthullingen. Geen dis-gratie, maar discussie.

Wegnemen, is toevoegen

Daar is een gebouw in constante ontwikkeling. Ontwijding. Een grondplan, gegrond. Gesluisde zinspelingen. Blijvend, In Spiritus. Polyvalent, drie of meer.

Daar is lente. Waarneming voorbij. Zonder titel. Nieuwe muren ontvouwen. De ruimte van u. Onvervangbaar vervangen in tijd. Om kleur te voelen, laat het.

Daar is geen vervanging. Kunstenaar onbekend. Een wereld op 81 x 65 centimeter. Conversaties. Bevangende betitelingen. In het Nederlands. Verrassing.

Wegnemen, is toevoegen, onze onweerstaanbare noodzakelijkheden.

Marie-Sophie Beinke – Anouk Van Offenwert

Sint-Laurentiuskerk Veltem-Beisem 13 nov-12 dec 2021

Tentoonstelling open van 14 nov-12 dec. Do-zo 14u-18u

Vernissage 13 nov 14u-19u. Om 18u performances van Jeroen Stevens en Justine Grillet

i.s.m. Villa Global & Gemeente Herent www.villaglobalveltem.be